МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Проблеми модернізації України

Випуск 1 (48), 2025

Київ
2025

УДК 330-339; 321.7; 159.9
М58

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 4 від 28.05.2025)

Редакційна колегія:
С. В. Храпатий (голова), д-р фіз.-мат. наук, проф.
І. А. Семенець-Орлова, д-р наук з держ. упр., проф.
Я. М. Раєвська, д-р психол. наук, проф.
С. О. Лисенко, д-р юрид. наук, проф.
А. І. Федосов, д-р мед. наук, проф.
М. І. Зубрицький, д-р. юрид. наук
О. М. Гордієнко, канд. техн. наук
В. І. Меджебель (*Чуєнко*), канд. юрид. наук
Л. М. Крива, канд. істор. наук
І. М. Капеліста (виконавчий редактор), канд. наук з держ. упр.
Є. Я. Черняк

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Міжрегіональна Академія управління персоналом.
М58 Наукові праці МАУП. Проблеми модернізації України / редкол.: С. В. Храпатий (голова) [та ін.]. Вип. 1 (48). Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 686 с. Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику висвітлено матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції "Розбудова інноваційних економіки, менеджменту та освіти в умовах нової соціальної реальності" (Київ, Міжрегіональна Академія управління персоналом, 20–22 травня 2025 р.).

Наведено тези доповідей учасників науково-практичної конференції МАУП з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

Видається з 2001 року.
Періодичність: 1 раз на квартал.
Засновник: *ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом".*
УДК 330-339; 321.7; 159.9

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2025

Н. В. Новгородська
Інноваційні механізми управління кадровим потенціалом системи державної служби в Україні *247*

О. В. Шереметинська, С. С. Швець
Особливості роботи митних складів в Україні *250*

М. В. Ширитович
Порівняльна характеристика механізмів управління організацією *252*

Н. С. Васильчук
Управлінсько-організаційне забезпечення запровадження конкурентної стратегії ПрАТ "Фірма "Полтавпиво" при виході на зовнішній ринку *255*

О. А. Кравцев
Створення сприятливого середовища для приватних інвестицій в енергоефективність домогосподарств *258*

О. О. Мухін
Стійкість та відновлення ринку нерухомості України: стратегічні інновації в умовах нестабільності *259*

О. О. Мартинюк
Роль договірного права в корпоративному управлінні *261*

В. П. Намарчук
Адаптація пріоритетів корпоративної соціальної відповідальності підприємств споживчого та промислового ринків України в контексті воєнного стану *263*

А. П. Меліневський
Підвищення ефективності управління бізнесом за допомогою цифрової трансформації в умовах сучасних викликів *264*

С. В. Дацун
Управління змінами на підприємстві: адаптивні системи та реінжиніринг бізнес-моделей для підвищення ефективності *265*

С. М. Тегіпко
Підвищення ефективності аграрного менеджменту шляхом впровадження інноваційних технологій *266*

Д. В. Бондаренко
Нові тренди на ринку праці України *268*

В. М. Каскевич
Розробка Data-Science рішень на ринку послуг та їх вплив на поведінку споживачів *270*

М. Л. Бобось
Інституційна реакція держави на соціальні потреби населення в умовах швидкоплинних криз: нові формати управлінської дії *272*

Н. В. Головач, М. П. Кононенко
Трансформація підходів до мотивації персоналу відповідно до вимог сучасної соціальної економіки *274*

практиці, підготовці адвокатів і корпоративних юристів до представництва інтересів учасників бізнесу в умовах трансформаційного правового середовища.

Джерела

1. Закон України "Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю". 2018 URL: https://zakon. rada. gov. ua/laws/show/2275-19# Text
2. *Сулима А. П.* Корпоративний договір як основний прояв диспозитивності в корпоративному праві України. *Приватне право та підприємництво*. 2023. С. 201–206.
3. Корпоративне право України та країн ЄС : зб. наук. пр. XVI Міжнарод. наук.-практ. конф. Івано-Франківськ : НДІ приват. права і підприємництва ім. акад. Ф. Г. Бурчака НАПрН України, 2018.
4. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV (зі змінами).

В. П. НАМАРЧУК
аспірант, МАУП

АДАПТАЦІЯ ПРІОРИТЕТІВ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ СПОЖИВЧОГО ТА ПРОМИСЛОВОГО РИНКІВ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ВОЄННОГО СТАНУ

Умови повномасштабної війни, спричиненої збройною агресією Російської Федерації проти України, кардинально змінили вектори функціонування не лише державних інституцій, а й бізнесу. Підприємства споживчого та промислового ринків зазнали трансформації економічного, логістичного й етичного середовищ, що актуалізувало необхідність перегляду парадигми корпоративної соціальної відповідальності (КСВ) як інструменту стійкості, солідарності та національної єдності. У нових реаліях КСВ набуває не лише гуманітарного, а й стратегічного значення як складова національної безпеки й підтримки суспільного капіталу.

Метою цього дослідження є виявлення ключових тенденцій адаптації пріоритетів КСВ українських підприємств у сфері споживчих і промислових товарів до умов воєнного стану, а також осмислення міжнародного досвіду, релевантного для трансформації підходів до соціальної відповідальності бізнесу в умовах кризи.

У методологічному аспекті дослідження ґрунтується на аналізі контенту відкритих звітів українських компаній, опитуваннях представників бізнес-асоціацій, публікаціях вітчизняних і міжнародних дослідників КСВ, зокрема в контексті воєн та надзвичайних ситуацій. Використано також компаративний підхід для зіставлення українських кейсів з практиками країн, які переживали збройні конфлікти або масштабні кризи, зокрема Ізраїлю, Південної Кореї та Хорватії .

Основні результати дослідження демонструють суттєве зміщення акцентів у реалізації КСВ. По-перше, фокус зміщується з класичних сфер — екології, споживача, трудових прав — на безпекову, гуманітарну й мобілізаційну складову. По-друге, посилюється орієнтація на підтримку Збройних Сил України, внутрішньо переміщених осіб, відновлення критичної інфраструктури. По-третє, відбувається переосмис-

лення ролі КСВ як чинника репутаційної стійкості та довіри до бренду в умовах нестабільності .

Український бізнес, попри втрати, демонструє зростання соціальної активності. Наприклад, підприємства харчової промисловості (АТ "МХП", ТОВ "Нова пошта") розгорнули системну гуманітарну діяльність, що стало не лише проявом солідарності, а й механізмом утримання внутрішнього ринку та лояльності споживача. Серед промислових гігантів прикладом стратегічної адаптації можна назвати "Інтерпайп" і "Запоріжсталь", які переорієнтували частину КСВ-бюджетів на оборонні потреби, зберігаючи водночас базові соціальні програми.

У міжнародному вимірі релевантним є досвід ізраїльських компаній, які в умовах багаторічного конфлікту вибудували моделі "кризостійкої КСВ", що інтегрує безпекові ризики, соціальну мобілізацію та гнучке планування. Досвід Південної Кореї демонструє потенціал партнерств бізнесу й держави у відновленні після конфліктів через КСВ-механізми, спрямовані на підтримку зайнятості, освіти та реінтеграції ветеранів .

Практична значущість дослідження полягає в ідентифікації нових пріоритетів КСВ як інструменту соціальної згуртованості, репутаційного виживання й адаптивного управління в умовах воєнного стану. Сформульовані висновки можуть бути використані у розробці рекомендацій для бізнес-об'єднань, державних органів, а також у системі підготовки управлінських кадрів. Подальші дослідження потребують розширення емпіричної бази, включення оцінки довгострокових ефектів воєнного КСВ та розробки моделей післявоєнного відновлення з використанням соціально відповідального підприємництва.

А. П. МЕЛІНЕВСЬКИЙ
аспірант, МАУП

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ ЗА ДОПОМОГОЮ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

У сучасних умовах глобальної нестабільності, спричиненої воєнними конфліктами, економічними потрясіннями та прискореним розвитком цифрових технологій, питання підвищення ефективності управління бізнесом набуває особливої актуальності. Цифрова трансформація стає не просто інструментом оптимізації операційної діяльності, а стратегічною передумовою виживання та зростання підприємств. Українські компанії, зокрема в умовах воєнного стану, вимушені оперативно адаптуватися до змін у середовищі, що підвищує цінність цифрових рішень як способу швидкої реорганізації бізнес-процесів, забезпечення безперервності діяльності та посилення конкурентоспроможності [1].

Метою дослідження є визначення ключових підходів і практик цифрової трансформації, які дозволяють ефективно реагувати на сучасні виклики та сприяють стратегічному розвитку підприємств в Україні, з урахуванням міжнародного досвіду.